

ct

Raclette

de
Santiago Cortegoso

(fragmento en galego)

PERSONAXES

RAÚL

33 anos. Actor de teatro alternativo.

PAULA

35 anos. Axudante de dirección dunha serie de TV.

VERO

42 anos. Enfermeira, encargada dunha horta urbana.

MARIO

37 anos. Xornalista en paro.

MIRIAM

38 anos. Zoóloga.

Toda a acción transcorre arredor dunha soa mesa redonda, na que haberá unha soa Raclette.

Os personaxes MARIO e MIRIAM nunca falan nin se relacionan cos outros tres. Tampouco os outros tres con eles. Como se houbese unha quinta parede entre as dúas tramas.

A mesa está posta para dous, con flores incluídas. MARIO está sentado nunha das cadeiras, esperando a MIRIAM.

PAULA entra cun mantel e RAÚL con dúas cadeiras.

RAÚL

E que fai?

PAULA

Quen?

RAÚL

A tipa.

PAULA

A nai?

RAÚL

Si.

PAULA

Creo que dá clases.

RAÚL

De que?

PAULA

Ou é enfermeira, non sei...

RAÚL

Cantos pratos?

PAULA

Catro.

RAÚL

Para cada un?

PAULA
Catro. Un para cada un.

RAÚL
Non hai entrantes?

PAULA
Como non piquemos xamón ou algo...

*RAÚL e PAULA saen despois de colocar as cousas.
Volven entrar, RAÚL cos pratos e cubertos e PAULA con catro copas.*

RAÚL
E el?

PAULA
Non sei.

RAÚL
Traerán o viño, polo menos.

PAULA
Celebrámolo outro día, que máis che ten?

RAÚL
Ou deixámolo para o ano que vén...

PAULA
Invítote mañá ou pasado a cear fóra para compensar.

RAÚL
Teño bolo, xa o sabes.

PAULA
O garfo na esquerda.

RAÚL
Se che parece anúloo.

PAULA
Podemos reservar igual, seguro que suspendedes.

RAÚL
Ou non.

PAULA
O xoves sempre suspendedes e o xaponés ha de ter sitio.

RAÚL

Como se me invitas a un polaco; por que non os invitas a eles mañá?

PAULA

Ten que ser hoxe.

RAÚL

Claro.

PAULA

A tipa está ocupada polas noites.

RAÚL

Menos hoxe.

PAULA

Menos hoxe.

RAÚL

Pois polo día.

PAULA

Polo día traballan. Non poden quedar en horario laboral. Non van pedir horas para reunirse comigo.

RAÚL

Eles non poden pedir horas, entón pídesmas ti a min.

PAULA

Coustome un montón quedar con eles, non o puiden amañar doutra maneira.

RAÚL

Se o chego a facer eu...

PAULA

O que?

RAÚL

Isto.

PAULA

O que?

RAÚL

Cargarme a cea de aniversario.

PAULA

Tes feito cousas peores.

RAÚL e PAULA saen e volven entrar. RAÚL trae outras dúas cadeiras e PAULA panos de mesa e unha botella de viño.

RAÚL

E o crío cal é?

PAULA

Mateo.

RAÚL

O que me dixeras que é insoportable?

PAULA

O outro, o tímido.

RAÚL

Ah.

PAULA

Dicía mellor o texto. Ademais os pais son funcionarios e véselles folgados. O pai do insoportable está no paro e pode ser máis conflictivo.

RAÚL

Isto págancho á parte?

PAULA

É unha estratexia miña.

RAÚL

Facer da túa casa unha extensión da oficina?

PAULA

É como se ti invitás a alguén co que queres montar algo pero o tipo non o ten claro. Tratas de explicarlle o proxecto, de crear cercanía para convencelo.

RAÚL

Pero estades igual de cerca na produtora.

PAULA

Non é igual. Os críos actores son un tema delicado.

RAÚL

Os pais dos críos, dirás...

PAULA

Os pais son o problema, si.

RAÚL

Os pais teñen a culpa de todo.

PAULA

Para de roñar.

RAÚL

As guerras non terían tanta importancia se os pais non tivesen pena polos nenos refuxiados.

PAULA

Pasaron quince días desde que os chamei por teléfono para comunicarlles a selección do rapaz. Quedaron de pasar pola produtora a confirmar as condicións e asinar todo, pero agora de súpeto a tipa contesta con evasivas e parece que se quere botar atrás.

RAÚL

E por que o levaron ó casting?

PAULA

A ti que che parece? Pero vese que á hora da verdade entráronlles as dúbidas. Son destes pais moi preocupados pola personalidade do rapaz.

RAÚL

Pobriño.

PAULA

Non sei de que teñen medo, pero hai que averigualo. É moi importante que estean cómodos e que se tranquilicen.

RAÚL

Ultimamente calquera cousa de traballo é máis importante có demais.

PAULA

Hai momentos para todo.

RAÚL

Esa puta merda de serie ten prioridade...

PAULA

Esa puta merda é do que imos vivir nos próximos meses.

PAULA

Xa estamos.

RAÚL

E convencer a estes vaime dar moitos puntos para saltar a primeira axudante.

RAÚL
Mimadriña!

PAULA
Son mil euros máis cada mes.

PAULA e RAÚL saen e volven entrar, el cunha cervexa na man e ela cunha "Raclette", que pousa no centro da mesa.

PAULA
Deixamos este espazo de aquí para a fonte.

RAÚL
Vas enchufar xa?

PAULA
Espera a que cheguen.

RAÚL bebe cervexa.

PAULA
Sabes o que che comentara da peli?

RAÚL
O que?

PAULA
A peli de Xurxo.

RAÚL
Ah, que?

PAULA
Hoxe volveume falar.

RAÚL
Xa se afeitou?

PAULA
Lévame de primeira axudante, se todo segue adiante, claro.

RAÚL
A Brasil?

PAULA
É unha pasada, ten a Miguel, o de Madrid, revisándolle o guión.

RAÚL

E vai marchar a Brasil con esa barba?

PAULA

Vai ser un proxecto internacional, Luis Tosar está dentro seguro.

RAÚL

Vai ser unha putada que todo se escaralle polos pelos.

PAULA

O que?

RAÚL

Polos pelos da barba que se lle van coar no obxectivo da cámara.

PAULA

Boh!

RAÚL

Ademais vaise asfixiar de calor en Brasil...

PAULA

Para o ano podó estar en coproducións gordas. Buf! Dáme un pouco de vertixe.

RAÚL

Non me estraña.

PAULA

A ti fastídiache, non?

RAÚL

A min?

PAULA

Macho, é que non fas máis que poñer cara de cu.

RAÚL

Eu?

PAULA

Si, parece que che fastidia que me saian as cousas ben.

RAÚL

Dis ti que che saen ben.

PAULA

Eu?

RAÚL

Se para ti iso é ir ben...

PAULA

Tes envexa.

RAÚL

Unha merda, mete onde che caiba a película de Tosar e as barbas do outro imbécil.

PAULA

Que borde es.

RAÚL

O que me toca o carallo é que te xuntes cuns nenos de papá ós que están untando cun "pastizal" de tres pares de collóns, para facer que?

PAULA

Cine, colega.

RAÚL

Bah, catro historietas que se lle ocorren á peña guai mentres están de copas pasados de farlopa...

PAULA

Buf...

RAÚL

E logo non hai pasta para nada, por que? Porque a gastou o barbudo cos "coleguillas" en darse un "garbeo" por Brasil a ver se lla chupa unha mulata...

PAULA

Liches o guión?

RAÚL

O que?

PAULA

Sabes do que estás a falar?

RAÚL

Con verlle as cutre-curtas que fixo xa non me fai falta máis.

PAULA

Debes de pensar que con iso que fas das cobaias vas revolucionar o teatro europeo...

RAÚL

Ti dixeches que che gustou.

PAULA
Home, si...

RAÚL
Dixeches que che parecía a hostia e que merecíamos estar actuando en todos lados.

PAULA
Si, díxeno...

RAÚL
Pero non o pensas.

PAULA
Non é iso.

RAÚL
Entón que é?

PAULA
Nada, déixao.

RAÚL
Non, fala, porque penso que me apoias pero...

PAULA
Que o deixes.

RAÚL
Que non!

PAULA
Que deberías ser máis humilde.

RAÚL
Xa.

PAULA
Todo o que facemos os demais che parece unha merda e o teu é fantástico, pero...

RAÚL
Pero hai menos xente que o entende.

PAULA
Non sexas elitista.

RAÚL
Non, é que a tele che está cambiando a mentalidade...

*Soa o telefoniño. PAULA sae. RAÚL bebe.
Entra MIRIAM. MARIO érguese. Miranse os dous un momento en silencio.*

MIRIAM
E isto?

MARIO *encolle os ombros.*
MIRIAM *deixa a mochila e a chaqueta nunha cadeira.*

MARIO
Pensei en invitar a Ricardo e Teté, pero...

MIRIAM
Non, non.

MARIO
Pareceume un pouco precipitado.

MIRIAM
Si.

MARIO
Aínda é moi pronto. Podería ser contraproducente.

MIRIAM
Raclette?

MARIO
Non a usamos aínda desde...

MIRIAM
Que difícil é isto.

MARIO
Pero hai que ir atrevéndose a dar pasos.

MIRIAM
Recólleo todo, por favor.

MARIO
Espera.

MIRIAM
Estou moi cansa.

MARIO
Temos que intentalo.

MIRIAM

Vou para a cama.

MARIO

Miriam, por favor.

MIRIAM

Non podo, Mario. *(Vai saír)*

MARIO

(Detena) Deámonos unha oportunidade.

MIRIAM

Para que?

MARIO

Para volver empezar.

MIRIAM

Se me pides unha oportunidade para volver empezar, é porque rematou.

MARIO

Non rematou nada entre nós. Ou si?

MIRIAM

Non.

MARIO

É recuperar a vida anterior.

MIRIAM

Só pasaron dúas semanas. Non estou preparada.

MARIO

Non o sabes.

MIRIAM

A ti parece que che dá igual.

MARIO

A min?

MIRIAM

Que queres negar as túas emocións.

MARIO

Non é negalas, é superalas.

MIRIAM

Por que pús ese empeño por actuar como se non pasase nada?

MARIO

O empeño é por seguir adiante.

MIRIAM

Séguelo escoitando? (*Silencio.*) Contesta. Segues escoitando a súa voz?

PAULA

(*Volvendo entrar*) Mañá sen falta hai que pagar o piso.

RAÚL

Eu este mes...

PAULA

Este mes non, todos os meses.

RAÚL

Vale, vale...

PAULA

Vale, hostias.

RAÚL

Sempre respondes a argumentos artísticos coa pasta, por que?

PAULA

Porque estou ata as gónadas de escoitar subnormaladas e de aturar minusvaloracións por parte dun prepotente que é moi listo pero non gaña un duro.

RAÚL

Estou nun baixón...

PAULA

Que xa dura un ano e que nunca se trata de remediar, ó contrario...

RAÚL

Pero por que me saes outra vez por aí?

PAULA

Porque xa te estás pasando...

RAÚL

Vale...

PAULA
Non vale, non...

RAÚL
Temos unha relación mercantil?

PAULA
Non, pero tampouco quero un acoplado.

RAÚL
Pero que pasa? Isto é unha cuestión de compartir gastos? Non vai máis alá?

PAULA
Xa deben de estar arriba...

RAÚL
Non hai sentimentos aquí?

PAULA
Os sentimentos cambian, Raúl.

Pausa.

RAÚL
Como?

PAULA
Os sentimentos cambian.

RAÚL
Iso terás que concretalo, non?

PAULA
Os meus sentimentos están cambiando, xa o dixen.

RAÚL
Desde cando?

PAULA
Non sei... é o que sinto... ou o que non sinto...

Soa o timbre. PAULA vai.

RAÚL
Espera.

PAULA

Non; vou abrir, xa falaremos.

PAULA sae. RAÚL bebe.